

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

05 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Elena Covalenco,
Judecători Iurie Diaconu, Ion Guzun,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 23 octombrie 2013, declarat de avocatul Radu Dumneanu, în numele inculpatului

Magherramov Rașid Valeh, născut la 14 august 1990, originar și locuitor al s. Beriozchi, r-nul Anenii Noi, anterior condamnat:

1) la 12 decembrie 2011, prin sentința Judecătoriei Anenii Noi, în baza art. 164 alin. (2) lit. e), f), 90 Cod penal, la 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an;

*în instanța de fond:
în instanța de apel:
în instanța de recurs:*

*Termenul de examinare a cauzei
09 ianuarie – 08 mai 2013,
04 iunie – 23 octombrie 2013,
21 ianuarie – 05 martie 2014;*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 08 mai 2013, Magherramov Rașid a fost condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal la 2 ani închisoare.

Conform art. 85 alin. (1) Cod penal, pentru cumul de sentințe, prin adăugirea parțială a pedepsei aplicate potrivit sentinței Judecătoriei Anenii Noi din 12 decembrie 2011, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începînd din 08 mai 2013, deducîndu-se durata arestului preventiv de la 20 decembrie pînă la 22 decembrie 2012.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că la 24.06.2012, orele 01.00, Magherramov Rașid, aflîndu-se în fața barului „Alia” din or. Anenii Noi, fără motive, din intenții huliganice, exprimîndu-se cu cuvinte necenzurate în adresa lui Mulloev Rustam, încălcînd grosolan ordinea publică, cu o obrăznicie deosebită a aplicat

lovituri cu picioarele și a deteriorat automobilul de model „BMW 525”, cu numărul de înmatriculare A 931 CK, ce aparține lui Mulloev Rustam.

Instanța a reținut că probele prezentate în ședință dovedesc pe deplin vinovăția inculpatului și a încadrat acțiunile lui în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, ca huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de deteriorarea bunurilor persoanei, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

La stabilirea pedepsei inculpatului instanța a ținut cont de gradul și caracterul pericolului social al infracțiunii comise, care face parte din categoria celor mai puțin grave, de personalitatea inculpatului, care este caracterizat pozitiv, că circumstanțe atenuante pe cauză n-au fost stabilite, iar circumstanță agravantă este săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată.

Reieșind din faptul că inculpatul, fiind anterior condamnat la o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, n-a respectat restricțiile stabilite prin sentința din 12.12.2011 și în termenul de probă a săvârșit o altă infracțiune, instanța a concluzionat că scopul pedepsei aplicate acestuia poate fi atins numai în condițiile izolării lui de societate, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare, aplicând și prevederile art. 85 Cod penal.

3. Inculpatul a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate.

Apelantul a invocat că nu a comis în privința lui Mulloev Rustam acțiuni de huliganism.

Atît la ancheta preliminară cît și în instanța de judecată, a recunoscut că la 24.06.2012, în baza relațiilor ostile apărute între el și partea vătămată, a deteriorat cu pumnul sticla de la automobilul de model „BMW”, în care se afla la volan Mulloev Rustam. Toate acestea s-au petrecut în afara locului public, alături de traseul Chișinău-Bender, aproximativ pe la orele 01-00 noaptea și, astfel, ordinea publică nu a fost încălcată. Cu cuvinte necenzurate în adresa părții vătămate nu s-a adresat, nu l-a amenințat și nu a aplicat violență fizică.

Dimpotrivă, partea vătămată, intenționat, brusc s-a pornit din loc cu automobilul său, l-a dat jos din picioare, în rezultatul căruia s-a lovit de capotul automobilului, deteriorîndu-l. În acțiunile sale n-a fost prezentă starea de cinism, sau obrăznicie deosebită, după cum este indicat în sentință. Toate acțiunile s-au început spontan și s-au finisat foarte repede.

Cercetarea judecătorească a avut loc în lipsa avocatului. Doar la finele examinării cauzei a fost asigurat cu un apărător, care nu a întreprins nici o măsură, pentru ca să fie interogați toți martorii din partea sa.

Este vinovat doar pentru că nu și-a putut reține emoțiile, deteriorînd astfel automobilului lui Mulloev R., însă toate acestea s-au întîmplat în rezultatul conflictului apărut cu ultimul. Este de acord să poarte răspundere pentru paguba pricinuită și să achite părții vătămate prejudiciul cauzat.

Mai mult, cu partea vătămată s-a împăcat și acesta n-are careva pretenții față de el.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 23 octombrie 2013, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond a dat o apreciere corectă declarațiilor inculpatului ca fiind nesincere, făcute cu scopul inducerii instanței în eroare, precum și eschivării de la răspundere penală, fiind infirmate prin declarațiile părții vătămate, martorilor, materialelor dosarului.

Instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, în mod întemeiat a concluzionat ca fiind demonstrată vina inculpatului prin totalitatea probelor administrate, pertinente și concludente, în săvârșirea infracțiunii imputate și acțiunile lui sunt corect încadrate juridic în dispoziția articolului 287 alin. (1) Cod penal, ca huliganism agravat, adică acțiunile intenționate, care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de deteriorarea bunurilor persoanei, acțiuni care prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obraznicie deosebită.

Aceste împrejurări prima instanță în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința judiciară cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat apreciere justă din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce și a stabilit cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Conținutul probelor și valoarea lor este analizată în textul sentinței instanței de fond, de aceea temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit.

La stabilirea pedepsei instanța de fond a ținut cont în deplină măsură și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei stipulate în art. 62 alin. (2) Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute la art. 75 și 78 din Cod penal, ținând cont de gravitatea infracțiunii comise, care face parte din categoria celor mai puțin grave, de personalitatea inculpatului, care este caracterizat pozitiv, circumstanțe atenuante pe cauză n-au fost stabilite, ca circumstanță agravantă este săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată și care nu a respectat restricțiile stabilite prin sentința din 12.12.2011, săvârșind în termenului de probă o altă infracțiune, de aceea instanța de fond corect a ajuns la concluzia că scopul pedepsei aplicate acestuia poate fi atins numai în condițiile izolării lui de societate, stabilindu-i pedeapsă sub formă de închisoare, cu aplicarea art. 85 Cod penal - cumulul de sentințe.

5. Avocatul Radu Dumneanu a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri: *„în conformitate cu prevederile art. 435 Cod de procedură penală, în raport cu motivele invocate în recurs”*.

Recurentul a specificat că, conștientizând greșeala admisă, inculpatul a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate, dînd depoziții în cadrul cercetării judecătorești cu privire la circumstanțele cazului, recunoscînd vinovăția pe deplin, fapt confirmat inclusiv prin procesul verbal al ședinței de judecată.

Potrivit materialelor cauzei, inculpatul este caracterizat pozitiv, iar acțiunea comisă face parte din categoria celor mai puțin grave.

În același timp, inculpatul și-a cerut scuze de la partea vătămată, care la rîndul său, în cadrul cercetării judecătorești a declarat că nu are pretenții față de acesta.

Inculpatul provine dintr-o familie cu mulți copii, care au fost crescuți și educați doar de mama lor.

În raport cu fapta comisă, inculpatul a fost pedepsit prea sever, din motivul că nu au fost administrate probe cu privire la existența circumstanțelor agravante, de natura celor care să justifice izolarea acestuia de societate. Acesta este tânăr, iar reeducarea și corectarea lui este posibilă fără a fi izolat de societate.

Deși în instanța de apel s-a solicitat aplicarea față de inculpat a prevederilor art. 90 alin. (11) Cod de procedură penală, instanța nu s-a expus asupra acestor motive și neîntemeiat a respins apelul inculpatului.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și cu privire la argumentele invocate în recursul apărării (*pct. 5 din decizie*), în care nici nu se conțin referiri la erori de drept concret definite dar invocându-se că inculpatului i-a fost aplicată o pedeapsă prea aspră în raport cu fapta comisă, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel (*pct. 3 și 4 din decizie*), ținând cont de prevederile art. 61, 75 și 85 alin. (1) și (3) Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. Dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară. Pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară a instanței de judecată.

Deci pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale.

Mai mult, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5 din prezenta decizie, este întemeiat pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decît cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu este un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că decizia atacată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că pedeapsa aplicată inculpatului a fost individualizată în conformitate cu prevederilor legale și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Radu Dumneanu împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 23 octombrie 2013, în privința inculpatului Magherramov Rașid Valeh, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 02 aprilie 2014.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Guzun

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
DISPOZITIV

05 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Elena Covalenco,
Judecători Iurie Diaconu, Ion Guzun,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 23 octombrie 2013, declarat de avocatul Radu Dumneanu, în numele inculpatului

Magherramov Rașid Valeh, născut la 14 august 1990, originar și locuitor al s. Beriozchi, r-nul Anenii Noi, anterior condamnat:

1) la 12 decembrie 2011, prin sentința Judecătoriei Anenii Noi, în baza art. 164 alin. (2) lit. e), f), 90 Cod penal, la 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an;

În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Radu Dumneanu împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 23 octombrie 2013, în privința inculpatului Magherramov Rașid Valeh, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 02 aprilie 2014.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Guzun